



MONITOR

Nro: XCVII.

Na R. P. 1774.

Dnia 3. Grudnia.

O Poprawianiu y Odnawianiu lasow.

GDym już w powszechności mówil o ścinaniu lasow, onychże poprawa, dalszą moją będzie osnową. Muszę wprzod wyznać, iż wspomniane, dobrze ułożone, drzewa ścinanie, iest wprawdzie pospolicie nader pożyteczne, iednak w terażnieyszym stanie lasow naszych

Aa aa a

daleki

daleki od tego przynosi pożytek, któryby w ten czas nastąpił, gdyby każda raz wycięta sztuka, w czasie swoim znowu, po dołożoney roztropności, y pilney staranności; drugi raz wycinaną była.

Lasy, tak w naszych, iako y w różnych Sasie zkich stronach, nie są zbyt rozległe, przeto wyznaczone części wielkimi bydź nie mogą. Oprocz tego, w tutejszych lasach, drzewa wielkie, nie są wcale gęste, y między-mieysca bywają niskiem chrostem y nie pożytecznymi zarostkami. Te dwie okoliczności, umniejszą wprawdzie teraz roczne drzewa przyśposobienie, które iednak w czasie, nie równie większym stać się może. Rozumiem iż mi wolno będzie na dowód przywieść tu własne moje doświadczenie. W iedney moiey wiosce podzieliłem w moim opatrzonym lesie, na opał odciętą połowę, na 20. równych części



części. Ten las, naydował się w
prawdzie dopiero w opisanym sta-
nie, ponieważ już był w pol wycię-
tym, nizelim do działu moich Są-
fiadow naklonił. Ponieważ ten
las jest mały, otrzymałem ia na
moy dział osmą dziesiątey części
partyą, y z niey nie więcej iak 200
naywięcey 250. pniow, chociaż mo-
gę się w czasie beśpiecznie spozdie-
wać, trzy, cztery, lub pięć razy ty-
leż. Ponieważ w drugiey wsi tak-
żem mały zaszczepiony las, na 20.
części podzielił, y przynosi mi ro-
cznie naymniey 100. pięknych
pniow, chociaż cały las ieden dzie-
siątek tylko zawiera w sobie. (*)

Aa aa a 2

Ta

(*) Ten laszek uczy mnie, iż wspomniony
podział, tak w małym iako y w wielkim pla-
cu ma swoy pożytek. Ażeby takowv podział,
bardzo snadno y bez pracy wypełnić, uczy-
nić nayprzod z całego lasu rysunek, y pora-
chować wiele w sobie zawiera dziesiątkow,
podzielić go na 20. lub na 40. takowych
sztuk, iakowych 20sta, lub 40sta część lasu
w kwa-

Ta różnica ztąd pochodzi, że ten lasek do mnie samego należy, y już od lat trzydziestu zostaie opatrzo-ny. Z tym wszystkim, może bydz las ieszcze gęścieyszy, y tym więcey wydawać drzewa. Na tym naywięcey zależy, ażeby powyci- nane sztuki, nie tylko samemu porzucac przyrodzeniu, ale się żarliwie starać, oneż poprawiać y do takowey doskonałości przywieść, ażeby na po- tym przynaymniey sowity wydały pożytek. To iest u mnie poprawa lasow, o ktorey teraz krotką podam naukę.

Pierwsze y nayglównieysze prawidło przy szczepieniu, czyli od- nawianiu, ściętych części w lesie, iest moim mniemaniem następują- ce: nadewszystko to uważać, ażeby żaden krok ziemi odlogiem nie leżał, y ażeby każda stopa, iaki tyl-
 ko

w kwadrat wynosi. Dopiero każdego Roku takową część wycinać można, y oznaczając ją na porym przez iakie pewne, y doskonałe znaki &c.

ko bydź może czyniła pożytek, krotko mowiąc, ażeby wszystko drzewami napelnione było, y te tak blisko przy sobie stały, iak tylko ich natura y istota pozwolić może. Jest z doświadczenia wiadomo, że wszystkie młodociane drzewa, gdy gęsto przy sobie zostaią, daleko lepiej y prościej wyrastaia, á niżeli gdy nie są gęste, y dosyć maia placu, do rozpościerania gałęzi swoich. Do tego, iż każde drzewo, gdy wyższe y starsze będzie, więcey wyciąga placu, y gdy na nim go zbywa, dusić się y ruinować musi. Nakoniec, iż można, snadno gęsty las rozrzedzić, á rzadki cięszko gęstym uczynić.

Za tym, niech w pierwszych dzieñciach leciech, las iak może bydź naygęściey wyrasta, co sowity przynosi pożytek.

Nayprzod, można iuż będzie, mocne, proste, y zdrowe drzewa
 rozc.

rozeźnać, wybrać, y zościć, krzywe zaś y złe, wyciąć, a powtore, mogą już te wycięte złe pnie, iednak na pale, lub na co inszego, albo przynajmniey na opał przydać się. Same wyrostki z korzeni, nie są dostateczne, uczynić las tak gęstym, iakim być powinien. Własne doświadczenie nauczyło mnie, iż luboli każdy pniak, wiele wypuszcza rośli, z tym wszystkim, wiele mieysc próżnych zostaje, ktore albo zawsze próżnemi były, albolit też staremi, wysuszonymi zasadzone pniakami. Te puste place, powinny być zaraz po wycięciu, po części zasadzone, co różnym sposobem stać się może.

I. Zasiać ich, nasieniem drzewnym, co żadney wielkiej pracy nie wyciąga. (*)

II.

(*) Nasienia prawie wszystkich drzew, dobrze już są opatrzony, kiedy na samey tylko gołej

II. Zasadzić je z korzeni roślinami, które po większej części, osobliwie gdy z nich jedne kłoski, drugie korzonki mają bardzo się dobrze przyjmują, co ja z mego własnego doświadczenia upewnić mogę.

III. Można także w próżnych miejscach, niektóre Wierzbowe drzewka zasadzić, co jest, iako niżej obszerniej objaśnię, najszybszą y najkrotszą drogą.

IV. Zaszczepić te miejsca, takowemi młodocianemi drzewami, które się w wysokości równają z odróstkami z korzeni wychodzącymi. A gdy jeszcze znajduje się na drzewka szkoła, o której niżej będzie więcej, tym jest wygodniej,

ponie-

goley y miękkiej Ziemi, aby tylko na trawę y liście nie padały. Przeto, nie więcej, przy zasiewaniu czynić nie trzeba, jak tylko oczyścić Ziemię z trawy y liści, miękką leśną Ziemię, sochą, lub grabiami żelaznemi otworzyć, nasienie gęsto roztrząsnąć, y temiż grabiami, lub czym innym zasianą ziemię powlec.



ponieważ do upodobania można z
niey te młodociane dobywać drzew-
ka. Wszystkie te młode drzewka
y wyrostki, prosto y pięknie w cie-
śninie wyrastają, y na koniec tak
będą gęste, iż w przeciągu lat dzie-
sięciu, lub mniey, potrzeba im ko-
niecnie powietrze wpuścić, y nie-
które drzewa wyciąć, ażeby iedno
drugiemu do wyrastania nie prze-
szkadzało, Do tego, w opalnym
lesie odstęp na dwa, a budowlanym
zaś, na cztery, pięć aż do sześciu
łokci jest wystarczający. (*)

(*) Gdyby się to ieszcze za gęsto zdawało,
więc można w opalnym lesie, ieszcze na iaki
sążeń, a w budowlanym zaś, na trzy, lub czte-
ry sążni odstąpić, iednak z tym pożytkiem,
iż na każdym mieyscu nie iedne tylko drzewo,
lecz dwa, trzy, lub cztery tuż koło siebie sto-
jące, może z iednego korzenia wyrosłe drze-
wa, wraz zostają. Ponieważ doznano tego, iż
nic drzewom nie szkodzi, gdy tylko swoje
gałęzie y latorośle ku iedney stronie rozpoście-
rać mogą, przeto można, tak całą rzecz rozpo-
rzządzić, ażeby na każdym mieyscu, trzy lub
cztery drzewa, a przynajmniej na każdym
kwadratowym sążniu, iedno dobre y wielkie
drzewo przypadały.